

1888-11-26

AFSENDER

Kristian Zahrtmann

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Sparta

Arkivplacering:
Mappe 24 nr. 8

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Spasta 26 Nov 1888.

Kære Ven! Ja vi er i Spasta. Hvor-
des her bliver al vore ved vi endnu ikke
eiglig; forløbig er her allfor smuget paa H.
Ullrich, ellers er det andet godt. Dog er uuelig
Befolkninger ikke eiglig smuk. Tristheden er
som du ved, aldeles forleggende. Taggetor synes der
smukkeste demagoger end forrige. Daggang om du er
uimodelig begyndt desu, men er i det hele og her er uue-
delig sigt med dygtige danskebordsnoter. Og dog er i ikke
eiglig om vi bliver her for smuget er aldeles utaalende
og man har i Danmark ingen eiglig forreklæd om her
en glæde ved kære byer. Det er forøvrigt den samme som
vi havde, men holdt et gæst betydelig tilbage. Det er tag-
getor som lyserne længe er kendt. Vi havde en temmelig
lojerlig tur kendt Engelen, Dannebrog og j. Dine Børn
end du vil blev i Athen for små nogle af de aldeles dy-
lige antike Dankestatuer. Ja det gyldne gik det godt
for Athen i dygtigt by. Men der var det næsten umulig
at spaa for, og det var kun en forklædende gammel
elkeordig Kære, der var med os paa Danneberg, som vi skjed-
te at vi blev besøgte, Bagager maatte blive tilbage. Der
viste sig saa at disse Sagen uendte end Dr. Skillingen
og vi havde et forvildet deus. Vi var næsten 12 Timer
undervejs med Vognen. Havde nogle danske Kiøber, 3, 7
en omtrentlig Kædet der pinte dem saa de kom kun inde
frem eller tilbage. Vi maatte selv hjælpe meget tid med
at komme op ad Bakken, og det var meget lojerligt, at vi
virkelig kom. Nu er Sommer og dygtigt Lø, men naar
man slukker og bider og naar Maden og Kædet er
saa forfærdelige, ja saa er det næsten Jægt, men man er
indlagt tilhængt, det er flye. Dannebrog og j vilde heldet her
kalamata, Engelen og Eger der ville ikke saa godt deom,
kan vil nok heldt vore enten i Athen eller her, men kan
er dog ligesaa ulig paa som vi andre. For de dygtige
om mig og komme der en uforvarende i. Blevet beder de
uendelige. Det er monom at ejende heldt dem Eger kom
er gik, i kældere det igen i det Statuerne Eger Toris
for det blev det uendte og vi var først her H. H. H. H. H. H.
med end forrest af Danneberg, der kom vi endelig paa tolv ad byer

Dengang i tid for Danmark og i spørgt dig
hvoreder Kielt var, vovde du. ja, men kan du jo
er, hvoreder kan du at siges med? - Men kendes i
kun en hel del bedre. Jo, kan du meget var, men ikke
saa, men, som du. Du var lidig og meget mere
spørgsfuld. Han tager betyde på Tingsene og har der
den en grumme vankelig, for at udtrykke sig. Al kan
stunde sig forat blive i Athen, gennede vi vade for kan
Skyld og for mig, men det er mulig meget godt, at der
blev enklader, for kan blive jo vist at siges at siges
sig selv igennem. I for dog kan det er godt for en tid
for efter min Mening trænger kan til at overgaa mere ind
Mennesken en kendskab. Han har vist sig et meget uenig
sig og har adskilligt af Tidsvenden i sig. I Athen boede
han og i et Tælle i 10 Dage, Danmark og Englands i
anset. De talte vi jo en del sammen, men forresten er kan
ikke det at tale med i alle for mig der altid er nogle Tælle
foran for hvid, i siges og kan er Danmark. Kan der en
deltig en Mening, saa var den ofte veltig og elskværdig, men
han har jo næsten ikke nogen Tid til at siges i Athen
sten, fordi kan er godt hvid. Hans Mening er ligesom
dog mere Englested en hvid. I alleve vi havde Tælle
i det Tælle - var kan meget var, og i Tællede igennem er
kan ikke var med til Tællested. Han var et ypperligt
melland mellem Kielt og Andre. Men er jo Englede
kommet med for Tællede og det gaar sig sig selv mellem
kan og D. ikke at tale om at i holder en vovende sig
get af Englested. Men hvidt Tællested kan blev sig
imorgen, ved i ikke ligesom ikke om vi blev sammen
illu sig. Det kan vist en digtig Tælle vi har godt og i det
helligeste Tælle, hvoreder vi sig sig kan trængt det. De forat
Dag i Athen var ikke godt. I. Kan sidde dag kan vist i
et Tællede Tælle. Vi var en dag i Athen hvor der er Masser af
rigtig godt Tællede et Tælle lill Athen og der var det
er, som det sigt var vist at Tælle Tælle. Og kan vi
en kan til Tællede, næste, dog kan at er Tællede i Tællede
men det var en vovende Tælle, dog var Eleverne meget af Tællede
er og var var glad ved i Tælle at hvid er sig var godt med i Tælle.

Memor og Popykammer. Musæum i Athen var meget sig-
nemad da vi var der. Gæstgæstene opstillede, dog kun nogle
gamle enkelte uger og nogle andre end de bedste i Kædet.
Sireneum var isærlig, at de ikke tagt sig med en god
og en sidd. Af Vase var meget Kædet og g. Mykæne
og den ægyptiske Læge. Samling ufordædet. Dømt
er jo de nye Akropolisfund alle de Dage og der er en
stor Masse. Men man næsten. Tro at Athen har været
Læge og for Perserne brænte det. Der er også en masse
Kædet, men hvor alle de arkitektoniske. Brændte
for den gang er, ja det er i det. De er en forvejet.
Dette med Tømt og dog har er jo bedærende. I det jo
Læde I har det hjerne. Her sidder i og skider i fald
Læge, skumende og Kædet No 4 1/2. I har haft Bæde for Læde
I har skrevet det. De skriver aldrig et Ord til mig om
Dømt. Men det er ligegyldigt. I har et dybt lidet
det til næste Tømt, og i tanker, at det bliver isærlig. Hori-
Læde har det for Skole. I er en Læge for den og
den Læge, at I kun tanker meget lidet for den, dog har
det ikke at I næsten om Hatten, der ofte er Læge, da vi
har Læge Læge, Dage og tanker for Dig og den. I har
at du hævner med Eleone, hvor i holder meget af i
Læge sig og har. Her det for minde heldigt. Ele-
menter, i ikke synder om, er blevet uendeligt for den
det. I har det for med Læge og et hvidt for
hold mellem Læge og Eleone, og i vilde røde, at du næsten
fjæde disse sidste daggæder og at de er stattede. Det
sidste synes i, at de har været i det sidste for den. I vil
de gøre hore noget om den, men i Øjeblikket har
i ikke engang givet Dig min Adresse, da i ikke ved
i bliver her. I har at den Kone og den Dømt
har det godt og gøre skikke. I røde at
du selv har det rigtig godt og være godt oplagt
at arbejde. I har Dig hore Eleone alle sammen næsten
Hilf Tømt og Bekende, Karl Madsen. Minde balle
Fjæde og alle de andre. I har ikke mere at skrive. Dømt
et Læge for den Kone. Kædet. Færdig.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 8